

“Buscàvem textos reivindicatius, textos guerrillers com nosaltres”

Xeic és un grup de ska rural de les terres de l'Ebre. Després de fer-se conèixer amb els seus dos primers àlbums, 'Xeic' i 'Birla', ara ens sorprenen amb 'Sirga', un disc “músico-literari” en què donen vida als poemes de set autors de les terres de l'Ebre i la Franja de Ponent. En parlem amb dos membres fundadors del grup.

Sou un grup que fa ska rural. Com el definiríeu, aquest estil?
—Joan Farnós: És una etiqueta que ens hem posat nosaltres mateixos, perquè, abans no t'etiquetin els altres, val més que ho facis tu. Si més no, perquè serveixi com a carta de presentació. És un grup que ve d'un poble de 1000 habitants i, és clar, tot allò que respirem és ambient rural, de poble i sa, com diem nosaltres. La nostra música, sense adonar-nos-en, ja agafa els nostres aires, tant si és per les lletres com per les toques: tot té un aire rural. Vam dir: “L'ska és allò que practiquem, és el nostre pilar central, doncs *ska rural*.” Va anar així.

—Vau començar amb el nom de **Kontrol Antidoping**. Què us va empenyer a iniciar el projecte de **Xeic**?

—ALBERT BALLESTER: De fet, vam començar tres: nosaltres dos [Joan Farnós i Albert Ballester] i el bateria actual, Roman Borràs. Vam començar amb una música una mica més distorsionada, més agressiva. A mesura que anaven passant els anys, vam tenir incorporacions al grup. Bé, la gent s'incorporava a la secció de vent, perquè aquí hi predomina molt.

—J. FARNÓS: A l'Ebre, si busques trompetes, saxos i trombons en trobaràs tants com vulguis.

—A. BALLESTER: Això va canviar la

manera de fer les cançons per a adaptar-les als vents. També hi vam introduir percussió i teclats. Tot això ens va anar portant cap a Xeic.

—**Sirga és el tercer àlbum d'estudi de Xeic. Quines novetats presenta respecte als anteriors?**

—J. FARNÓS: La primera, que és un disc músico-literari. *Sirga* neix d'un encàrrec que ens fa una fira literària, que es diu Literarum. Ens van encarregar de musicar uns poemes d'autors de les terres de l'Ebre i de la Franja de

Ponent. Només per això ja vam canviar la manera de fer les cançons, perquè partim d'un poema i nosaltres el musicuem. Donant més protagonisme a les lletres, les cançons hi han anat una mica a remolc. Però hem procurat de no perdre l'essència del grup. La recerca de textos va ser molt exigent perquè en buscàvem que també s'identifiquessin amb la nostra manera de pensar, amb la nostra manera de fer, la nostra manera d'actuar. No volíem posar-hi una cançó d'amor, per exemple. Buscàvem textos reivindicatius, textos guerrillers com nosaltres. Pensem que ens n'hem sortit.

—**Quins autors heu triat per a les lletres del nou disc?**

—J. FARNÓS: Com que vam anar a buscar un to que fos pròxim a nosaltres, hi ha autors que es repeteixen, perquè són més reivindicatius. Però en total n'hem trobats set, que són: els més mediàtics, Andreu Carranza, Gerard Vergés i Artur Bladé i Desumvila; després uns altres de més regionals o locals, com ara Hèctor B. Moret, Imma Penna i Maria Cinta Moreso i Rué; també hi ha Desideri Lombarte un autor del Matarranya que ja és mort.

—**Vosaltres autoediteu els vostres àlbums. Quins avantatges hi veieu?**

—A. BALLESTER: Volem que tothom tingui accés lliure a la nostra música. Per això tenim tots els nostres àlbums penjats a la web gratuïtament. Anem repartint la feina entre tots els components i ens ho fem tot nosaltres.

—J. FARNÓS: El disc ha de ser una carta de presentació perquè després la gent et llogui per als directes. És clar, ens és més fàcil a nosaltres que no a un grup de pop. Nosaltres som grups que, per sort, toquem molt. Tenim cabuda en festes majors, a qualsevol festa de barri i, és clar, de concerts no ens en falten. Donem la música de franc perquè volem que la gent l'escolti, que se sàpiguen les cançons. Volem que

la gent digui: "Home, aquests els he sentits: portem-los a la nostra festa." Sembrar per a recollir.

—**Tret de les lletres i dels vents, en què més us heu inspirat de les terres de l'Ebre?**

—J. FARNÓS: Per exemple, a *Sirga* hem buscat un acrònim que és: la essa de *sentiment*, la i d'*il·lusió*, la erra de *resistència*, la ge de *gresca* i la a d'*amor*. Les terres de l'Ebre són unes terres que reben bufetades de tot arreu i, és clar, als qui hi vivim, ens toca directament. Ho palpem dia a dia. Quan no ens queixem pel transvasament, ens cau el cementiri nuclear. Quan ens queixem d'això, ens cau un parc edíl·lic, un projecte d'abocador o una central tèrmica. Això, vulguis o no, fa que la gent que hi viu només hi pugui estar a favor o en contra. Nosaltres hi estem en contra. De manera que només amb aquests temes ja ens nodrim. Són una font d'inspiració molt bèstia.

—**Aquests darrers tres anys heu publicat un àlbum cada any. Penseu mantenir aquest ritme?**

—A. BALLESTER: No, l'any que ve segurament ens el prendrem amb més calma.

—J. FARNÓS: Aquest darrer àlbum ha estat un encàrrec. Ens van demanar només de fer un espectacle, però ens hi vam aplicar tant a fons que vam dir-nos que això es mereixia un premi, ni que fos per a nosaltres mateixos, que quedí per a la prosperitat. Però tot el 2011 estarem tranquil·lets. El 2012 ja en parlarem.

—**Vau participar en una edició del concurs Sona9. Va ser útil aquesta experiència?**

—J. FARNÓS: No, el Sona9 és el concurs pop per antonomàsia. Tenim més repercussió, per exemple, al Track Vendrell o a l'Ebre Musik, que es fa a Tortosa, que no pas en un concurs on ja van en cerca d'un estil molt definit, que és el pop. Sí que és cert que a la fase preliminar ets a la web, al Ritmes.cat, però passes molt per damunt. Ets un zero a l'esquerra.

—A. BALLESTER: De fet, els grups que seleccionen sempre són de tres estils molt marcats.

—**Creieu que fan falta més canals de promoció per a la música en català?**

"A les terres de l'Ebre rebem bufetades de tot arreu, i això és una font d'inspiració molt bèstia"

—J. FARNÓS: Ara la música en català viu un moment de plena forma. Però mentre el mitjans tinguin prejudicis —com ara que allò que no sigui pop no pot sonar a la ràdio—, hi haurà grups com nosaltres que sempre serem un nivell per sota. Però el corrent on som situats tampoc no necessita aquestes plataformes mediàtiques perquè amb els concerts continuem fent igual. Puc posar l'exemple de gent com ara Obrint Pas, o alguns altres per l'estil, que sense ser a la primera plana de l'actualitat

"Estem contents perquè, tot i la crisi, som un grup que toquem moltíssim i ara comencem a obrir fronteres"

són gent molt coneguda, que fan molts concerts, que han fet àlbums i que han anat creixent d'any en any.

—**Quan us podrem veure dalt dels escenaris?**

—J. FARNÓS: Estem molt contents perquè, tot i la crisi, som un grup que toquem moltíssim i, a més, ara comencem a obrir fronteres. El 13 d'abril som a l'Apolo i fa pocs dies vam anar a Cerdanyola del Vallès. Tenim data a Lleida, a Girona, a França. Busquem alguna cosa pel País Valencià, pel País Basc. Se'ns va obrint tot el ventall, i això és molt important.

—**Ara com ara no us dediqueu professionalment a la música. Teniu la intenció de continuar així o espereu poder-ne viure, algun dia?**

—A. BALLESTER: Anem pas a pas.

—J. FARNÓS: Toquem molt de peus a terra. Passa que, com tot, quan has tastat la mel, el sucre ja no t'agrada, és una mica això. Cada dia que passa mirem de fer-ho millor. El nivell d'exigència, sense que te n'adonis, va pujant, i qui ho sap... És un tren que no és pot aturar. Cada dia el nivell de les composicions és més refinat. enregistrem en estudis de més prestigi, amb gent més bona.

—A. BALLESTER: Nosaltres no ens tanquem a res. Si ens ho hem de plantejar, ho farem.

Joan Tomàs